

D E

BEROEMDE DIEREN.

HISTORISCHE ANECDOTEN.

BEVATTENDE

ONDSCHIEDENE TREKKEN VAN VERSTAND, LIST,
MOED, GOEDHEID, LIEFDE, DANKEBAARHEID, ENZ.,
ONDER ALLERHANDE DIERSOORTEN, VAN DEN
LEEUW TOT HET GEKORVENE.

DOOR

A. ANTOINE.

UIT HET FRANSCH

DOOR

R. VAN DER PIJL.

Ik vraag, is deze trek niet groot?

Wie acht er nu 't gediert nog van vernuft, ontbloot?

LA FONTAINE, Fab. 1. L. 10.

TE DORDRECHT,
BIJ A. BLUSSÉ EN ZOON.

1812.

pond gevangen hadden, die een heel mensch in zijnen buik had. Rondelet heeft te Saintonge eenen anderen haai gezien, die zulk eene wijde keel had, dat er een groot dik mensch gemakkelijk in zitten kon: hij veronderstelde met veel grond, dat het een haai geweest is, die Jonas inslikte; want de heilige schrift noemt dien visch *Cete*, en onder dezen geslachtsnaam zijn, behalve de walvisschen, alle andere groote zeevisschen begrepen. Willughby veronderstelt hetzelfde, om dat de keel der walvisschen te klein is voor den doorgang van een mensch; hoegroot deze dieren ook zijn, hunne keel is naauwlijk een half voet wijd, gelijk Scaliger onderzocht heeft.

DE TAMME RHINOCEROS,

In 1748 was er te Parijs een Rhinoceros, komende van Achem, een gedeelte van de staten van den koning van Ava, in Azië. Hij was zachtaardig en goed; men had hem te land vervoerd in eenen wagen, getrokken door twintig paarden. Hij at dagelijks zestig pond hooi, twintig pond brood, en daarenboven nog wat stroo, soms groentens en vruchten. Hij had gaarne dat men hem tabaksrook in het gezicht en de neusgaten blies; ook dronk hij daags veertien emmers water. Bier en wijn

waren wel van zijnen smaak, maar hij weigerde vleesch en visch te eten. Zijn ruw, schubbig, grof vel, dat op den rug veel dikker was dan onder den buik, rilde op de minste slag met een stokje. Men smeerde de huid van tijd tot tijd met traan om dezelve zacht te houden, anders zou zij geborsten zijn. Hij likte eene van zijne oppassers zonder hem eenig kwaad te doen.

De tegenwoordigheid van dit dier was een schouwspel bij de Romeinen: zij lieten hem vechten tegen den elefant, den beer, den stier, en zelf tegen zwaardvechters. De groote Pompeus was de eerste, die hem in de renbaan deed strijden. Martiel was ooggetuige dat een Rhinoceros eenen beer en eenen stier als eenen bal in de lucht wierp. Men bragt er ook eens eenen aan Emanuel, koning van Portugal. Deze vorst liet hem tegen eenen elefant vechten, en deze moest in der daad onderdoen,

DE NACHTEGAAL VAN AGRIPPINA.

De Heer Iveteaux, die leermeester van Lodewijk XIII geweest was, had bij zich eene Jufvrouw Dupuis, die goddelijk op de harp speelde, en eene zeer fraaije stem had. Wanneer deze jufvrouw speelde en zong, kwamen de nachtegalen, die men gevangen had en